

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un zănt 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un zănt 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ XLIX.

SĒ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Sortierii nefranate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămită.

Nr. 100.

Duminică 4 (16) Maiu.

1886.

BrașovŪ 3 Maiu 1886.

Temerile năstre, că reînnoirea convențiunei comerciale cu România va întâmpina mară greutate, nu numai că s'au adeveritŪ, dĕr alaltaeri s'au ruptŪ chiar definitivŪ negociările monarhiei năstre inițiate cu România în Bucuresci.

Care este cauza ce a adusŪ acĕstă ruptură și cine a pricinuit'o? Acĕstă întrebare se va lămurii mai târziu pe deplin. Noi însă, carii amŪ doritŪ dela începutŪ ca sĕ se încheiă convenția, nu putemŪ decătŪ sĕ regretămŪ adĕncŪ starea ce se crează în urma ruperei negociărilorŪ.

Mai alesŪ ArdealulŪ va avĕ sĕ suferi multŪ consecințele neînnoirii convenției și nu putemŪ sĕ ne exprimămŪ mirarea, că tocmai guvernulŪ ungurescŪ pare a fi sulevatŪ cele mai mară greutate în cursulŪ negociărilorŪ. Acĕsta rezultă și din următărea espunere ce o face „Neue Freie Presse” de Joi cu privire la decursulŪ tractărilorŪ. Ea scrie următărele:

„Causa diferențelorŪ este a se căuta în deosebirea de vederi principiale a părților contractante, precum și în sfera de interese divergente a celorŪ douĕ jumătăți ale monarhiei, Austria și Ungaria.”

„Trei puncte suntŪ, carii au causatŪ întrepunerea negociărilorŪ. În primulŪ șirŪ este: dreptulŪ națiunei celei mai favorisate, pe care-lŪ pretinde Austro-Ungaria și pe care România nu voiesce sĕ-lŪ concedă în modulŪ pănă acuma obișnuitŪ. România, adecă după ce, precum se pretinde, a făcutŪ fôrte rele esperiențe cu tractatele de vamă, voiesce sĕ estindă clausula națiunei celei mai favorisate numai asupra acelorŪ produse, carii au interesŪ pentru Austro-Ungaria ca statŪ *producentă*; pentru mărfuri, carii atingŪ mai multŪ comerțulŪ de transitŪ, voiesce sĕ aplice tarifulŪ autonomŪ, pentru că România are lipsă de veniturile sale vamale.”

„Acĕsta pretensiune a făcutŪ sĕ se nască faima, că România n'ar voi sĕ scie de locŪ de dreptulŪ națiunei celei mai favorisate, ceea ce însă nu este nicidĕcum esactŪ.”

„Delegații austriaci nevrĕndŪ sĕ scie de nicii unŪ felŪ de restricțiune, nu s'au discutatŪ detaliurile sistemului celŪ propune România în privința dreptului națiunei mai favorisate. AcĕstŪ sistemŪ mixtŪ nu ar fi tocmai de respinsŪ, Austro-Ungaria prin pozițiunea ei geografică este aviasată la esportulŪ proprielorŪ sale produse de industrie și n'ar suferi nicii o pierdere prin lipsa sĕu îngreuierea re-esportațiunei sale, care ar fi numai unŪ regresŪ alŪ comerțuluiŪ de transitŪ. Urmărea ar fi, că pentru puține mărfuri, ce le trimittŪ comercianții austriaci din străinătate prin Austria în România, va trebui sĕ căutămŪ alte drumuri. Ni se pare dĕr că acĕstă concesione nu altereză relațiunile năstre reale comerciale și folosulŪ dreptului națiunei celei mai favorisate, dĕcă ne vomŪ înțelege asupra pozițiunilorŪ respective, rămăne păstratŪ.”

„AlŪ doilea punctŪ seriosŪ alŪ colisiunei este modulŪ, în care voimŪ sĕ concedemŪ eventualŪ favorulŪ pentru importulŪ cerealelorŪ române. Liberarea de tacsă sĕu favorulŪ acesta s'a fostŪ concessŪ pe basa unui actŪ adiționalŪ alŪ tractatuluiŪ sub titlulŪ de țĕră învecinată. Austro-Ungaria s'a obligatŪ față cu România, ca țĕră mărginașă, d'a lăsa cerealele produse acolo sĕ între libere de taxa, ĕr vitele cu tacsă favorisată. AcĕstŪ modŪ de favorisare este de lipsă spre a concede României o pozițiune escepțională. Dĕcă acĕste puncte ale tarifului arŪ fi subsumate tarifului generalŪ, Austro-Ungaria ar trebui sĕ facă acĕeași concesione tuturorŪ celorlalte țĕri carii au încheiatŪ cu ea tractate comerciale, ceea ce nu se pōte. Cei din România însă parŪ a crede că acĕsemea acte adiționale n'au pentru durată puterea obligătăre ce-o au tractatele și că actele

adiționale obligă actualele autorități, nu însă și țĕra pentru durată.”

„AlŪ treilea punctŪ care a datŪ pricină la discutiuni este în § 6 alŪ convențiunei. România cere sĕ se ștergă alinea i a acĕstui §-Ū, după care favorurile ce se dau altorŪ state în comerțulŪ dela granițe sĕ nu se estindă asupra celorŪ douĕ părți contractante.”

„Dĕcă judecămŪ obiectivŪ cele dĕse, scrie „Neue Freie Presse,” găsimmŪ că o înțelegere este posibilă, dĕcă amĕndouĕ părțile voiescŪ seriosŪ împăciuirea. Situațiunea delegațilorŪ noștri însă este gravă din cauza escesivei iritațiunii ce domnesce dincōce și dincolo din cauza convențiunei. ComerțulŪ de vite alŪ României, dĕcŪ României, s'a redusŪ la nimicŪ prin prohibițiunea Ungariei, pe când Ungaria arată ca motivŪ alŪ mĕsurei sale prohibitive defectuoasă organizare sanitară română.”

„Dĕcă se află acum în Bucuresci o comisiune austro-ungară spre a se convinge de este organizarea sanitară astfelŪ ca sĕ împedece lățirea epidemiilorŪ de vite, și dĕcă autoritățile române nu voiescŪ sĕ primescă în modŪ oficialŪ acea comisiune, atuncii lucrulŪ acĕsta și are noima lui deosebită. Autoritățile române s'au declaratŪ adecă gata a da comisiunei tōte informațiunile ce se doresce, ele voiescŪ sĕ aducă de facto dovada că esistă o organizațiune sanitară, care oferă tōtă garanția. Autoritățile române însă, din motive nșorŪ de înțelesŪ ce isvorĕscŪ din îngrijirea pentru autoritatea țĕrii, refusă d'a primi comisiunea în modŪ oficialŪ și d'a o recunōce, ca o comisiune de controlŪ. Spre a delătura orice bănuială în acĕstă privință, se dĕce că guvernulŪ românŪ ar fi adresatŪ ambasadorului austro-ungarŪ chiar o notă. AstfelŪ cestiunea acĕsta de formă a devenitŪ o cauză celebră.”

Fōia vienesă încheiă cu dorința că o cauză așa de momentōsă, cum e convenția comercială, sĕ nu suferi naufragiu pentru nisce momente atătŪ de secundare. Acĕstă dorință, precum cu durere vedemŪ, nu s'a implinitŪ; naufragiu este completŪ, și telegrafulŪ ne anunță deja întrunirea conferinței vamale austro-ungare, cu scopŪ d'a lua represalii față cu România. Ori cine arŪ fi carii pentru „momente secundare” au provocatŪ acĕstă calamitate, ce se va simți amarŪ atătŪ aici cātŪ și dincolo, și-au luatŪ asupra-și o grea responsabilitate.

Desbaterile asupra legii glōtelorŪ.

(Urmare.)

Franz Fenyvessy dĕce, că o partidă, care stă pe basa pactuluiŪ nu pōte refusa esecutarea acelei importante voințe naționale. AntevorbitorulŪ s'a exprimatŪ cu dispreț despre armata comună, care — durere — nu jură pe constituțiune, dĕr alŪ cărei comandantŪ supremŪ, Maiestatea Sa, a juratŪ pe constituțiune. „Mi pare rĕu că a vorbitŪ astfelŪ. Pace eternă e cu neputință, sĕ avemŪ. ScimmŪ că în fiecare țĕră se află demagogi pe față sĕu secreți, carii agită în contra orŪ cărei ordine esistente și bufințe care pândescŪ în întunecŪ prada. Dĕcă acum ar veni desarmarea generală și acĕste pasĕri arŪ vedĕ, că în țĕră nu e nicii o putere, care le-ar strivi la celŪ dintĕiu pasŪ, atuncii acĕstea și-ar părăsi ascunșitorile lorŪ și arŪ forma nisce îngrozitōre glōte, care suntŪ sĕtose de sange cetățenescŪ. Cu atătŪ mai puținŪ se cade sĕ ceremŪ desarmarea generală în statulŪ nostru poliglotŪ, căci puterea este singura ce impune. Motivarea proiectuluiŪ o critică și elŪ. Căci dĕcă se provōcă la durata mai îndelungată a serviciuluiŪ în România și în Serbia, acĕstea suntŪ state mici, care suntŪ în nascere și trebuie sĕ și încōrde prin urmare și cea din urmă putere. Italia a introdusŪ serviciulŪ de 19 ani pentru a și susține unitatea cu greu câștigată; Francia a introdusŪ serviciulŪ de 20 de ani pentru ideea de rĕsbunare, și dĕcă Germania a introdusŪ serviciulŪ de 25 de ani, pentru acĕsta e despăgubită prin pozițiunea de

mare putere în lume. OratorulŪ doresce, ca guvernulŪ sĕ capete, pe cale diplomatică, declarațiuni obligătore asupra recunōcerii membrilorŪ glōtelorŪ ca părți ale puterii armate. OratorulŪ cere ca legislativa sĕ mobilizeze glōtele și acĕstea sĕ nu fie supuse legilorŪ militare de ađi. ElŪ votĕză proiectulŪ. (Aplause 'n drĕpta.)

EmericŪ Hodossy dĕce, că proiectulŪ restringe drepturile reprezentanței poporului, face ilusoriu dreptulŪ d'a incuviința recruți. Asa dĕce § 4 alŪ proiectului, că glōtele le convōcă Maiestatea Sa, aușindŪ consiliulŪ de ministri. Prin urmare se rĕstōrnă unŪ punctŪ cardinalŪ alŪ constituțiunei. Sĕ renunțe națiunea la acĕstŪ punctŪ? Asta'i întrebarea. (Aplause în stânga.) Respinge proiectulŪ.

GabrielŪ Ugron dĕce, că controlulŪ delegațiunei față cu armata comună e nulŪ. LandverulŪ nostru se cugetase ca o instituțiune separată; dela 1875 s'a înrĕnduitŪ ca brigade în armată și cu tōte astea landverulŪ n'are nicii generalŪ nicii artilerie. VorbindŪ de glōte dĕce, că tații de familiă neesercitați nu vorŪ întări armata comună. Pusile Wenzel, cu care au sĕ se înarmeze glōtele, nu suntŪ de nicii o trebă. GuvernulŪ sĕ caute a întregi honvețimea cu statŪ majorŪ generalŪ, cu artilerie și cu trupe tehnice. Fără academiă ungurescă de oficeri cum s'ar putĕ evita, ca glōtele sĕ nu fiă comandate de oficeri străini, și cum sĕ li se ofere UngurilorŪ ocaziune d'a și dovedi talentele? Numai însuflețirea pentru ideea constituțională și liberală pōte aduce mântuire Ungariei și cu acĕstă idee putemŪ libera milioane de Ruși ce lăngeszescŪ sub jugulŪ tirăniei. Votĕză contra proiectului. (Aplause 'n stânga estremă.)

AntonŪ Zichy reflectĕză la vorbele lui Hodossy. ProiectulŪ pune națiunea'n stare d'a și apĕra esistența și d'a și desvolta puterea ei militară. În momentulŪ pericoluluiŪ nu e timpŪ de disputatŪ. Atuncii se dă guvernuluiŪ sĕu bărbatuluiŪ de incredere și dictatura. Lui Ugron îi reflectĕză, că cestiunea esistenței e multŪ mai importantă ca cestiunea constituționalismului. În Polonia s'a esageratŪ constituționalismulŪ, individulŪ avea dreptulŪ de veto contra majorității, și totŪ a cădutŪ acĕstă națiune. Primesce proiectulŪ. (Vii aprobări și aplause în drĕpta.)

Geza Racz respinge proiectulŪ, pentru că nu corespunde principiilorŪ antisemitice.

În ședința dela 8 Maiu luândŪ cuvĕntulŪ:

PaulŪ Hoitsy dĕce, că se vede, cumcă alianța năstră cu Germania și cu Rusia numai în timpŪ de pace e bună, dĕr că trebuie sĕ nĕntărimŪ, ca în timpŪ de rĕsboiu sĕ găsimmŪ alți aliați. Dĕr glōtele nedisciplinate mai multŪ vorŪ împedece armata. Organizarea trebuie se fiă locală, după comitate, ba chiar după cercuri și numai în legătură cu armata ungurescă independentă. Comandate de oficeri streini, servindŪ pōte intereselorŪ streine, glōtele nu potŪ merge cu însuflețire în rĕsboiu. Ministru-președinte ar fi pututŪ esecuta armata independentă, a avutŪ ocaziune când s'au introdusŪ divisiunile teritoriale și sĕ fi provĕqutŪ honvețimea cu tunuri. Dĕr n'a făcutŪ o. Respinge proiectulŪ. (Aplause 'n stânga estremă.)

Otto Hermann își ridică vocea contra proiectului, fiindcă prin elŪ se vatămă cele mai sfinte drepturi ale omenimei, sanctuarulŪ căminului familiei, pe care se bazează statulŪ și comuna; proiectulŪ duce la mōrte pe tații de familiă. Ce se va face cu multele vĕduve și orfanii? O lege, care periclitĕză viitorulŪ țĕrii și care de dragulŪ intereselorŪ străine militare atacă chiar sanctuarulŪ familiilorŪ, oratorulŪ n'o votĕză. (Aplause 'n stânga.)

AlbertŪ Szentkiraly arată instruirea militară pănă acum neglijată a tinerimei școlare și a studențilorŪ, carii arŪ trebui sĕ se dedea de timpuriu cu disciplina militară și sĕ se însuflețescă pentru gloria militară. Organizarea gloetelorŪ e greșită, dĕcă din soldații serviți nu se formĕză corpuri de trupe deosebite, fiă că s'arŪ numi regimente întregitōre, honveți sĕu gardă națională, Gloatele nu vorŪ întări puterea năstră militară. De ôrece glōtele întregescŪ armata comună, care nu corespnde legilorŪ năstre, pentru că acĕstea cerŪ o armată ungurescă, respinge proiectulŪ. (Aplause 'n stânga și'n stânga estremă.)

Președintele declară desbaterea încheiată. Ia-

tr'ună lungă discurs, ministrul de apărare a țării br. Fejervary răspunde la toate obiecțiunile ridicate contra proiectului. Duce între altele, că mai înainte au trebuit apărute interesele statului contra năzuințelor egoiste ale oligarhiei; apoi trebuesc apărute contra ideii poetice a idealistilor și utopiștilor. — Mai urmăză replicile diferiților deputați. La votare, proiectul s'a primit cu bază a desbaterii speciale.

Răspunsul lui Otto Herman.

D-lu avocat Hossu Longin din Deva ne trimite răspunsul ce i l'a dat deputatului Otto Herman la telegrama, prin care a încercat a și motiva insultele sale îndreptate contra națiunii române. Credem că va interesa pe toți cetătorii noștri să cunoască cuprinsul acestui răspuns. Etă-lu:

Băsesi (Sălagiu 8 Maiu 1886.

Măritului domn Otto Hermann
deputat dietal

Budapesta.

La scrisoarea — nedată — ce mi-ați trimis-o în urma telegramii mele, numai acum pot să vă răspund pentru că îndată după primirea ei am venit aici la socrul meu Georgiu Popu, — cel cunoscut în persoană și D-vostă, d-le deputat — pentru ca în mijlocul familiei să-mi petrec s. sărbătorii ale Pascilor și astfel am întârziat cu răspunsul până în ziua de astăzi.

Dér n'am putut grăbi cu răspunsul nici pentru aceea, pentru că telegrama mea, precum și răspunsul domnului deputat, ca acte de interes public, au ajuns a fi scose la lumină și cu privire la ele s'au pronunțat și alții, prin urmare am aflat de bine a lăsa timp liber polemii, crezându, că și d-lu deputat, ca publicist și ca parte interesată, va grăbi în cauză și că astfel răspunsul meu se va putea estinde și asupra acelor eventuale observări.

După ce însă, până în timpul de față, n'am observat acesta, aflui sosit timpul a-mi scrie răspunsul pentru ca nu cumva d-lu deputat să creză, că prin scrisoarea sa, a căreia cuprins constă din »scurte« și nouă vătămări, m'a convins despre aceea că corectă și îndreptătită este procederea sa și că eu cu acesta socotesc cauza de rezolvată.

Acestea premitându-le, imi dau răspunsul meu în următoarele:

Mai întâiu de toate trebuie să mă răspic, că, atât cu privire la poziția noastră socială, cât și cu privire la momentuositatea cauzei și la delicata ei natură, cu totul alt răspuns am așteptat.

Cu privire la meritul cauzei răspunsul meu este următorul:

În punctul 1. al scrisorii sale d-lu deputat mi-a răspuns astfel la telegrama mea:

1. „Primul punct al programei din Sibiu țintesc în contra integrității statului maghiar: acesta este după terminologia maghiară trădare de patriă.

Ne mai desbătându despre aceea, că într-o dată este patria noastră „stat maghiar,“ mai departe, că oarecare ar fi întru adevăr definițiunea adevărată și potrivită a „statului maghiar,“ ba ne mai desbătându nici chiar despre aceea, că într-o dată poate să fiă cuvântul »trădare de patriă« terminologia ungară, — trebuie să declar, că pasagiul citat conține neadevăr, căci: Primul punct al programului din Sibiu, — care se poate citi pe pag. 14 a „Memorialului“ — sună așa:

„Drepturile, pentru câștigarea cărora voiesc partida națională (se înțelege cea română) să lupte pe căile legale existente, sunt următoarele: 1) Recâștigarea autonomiei Transilvaniei,“ — nu țintescă aceasta în contra integrității nici unui stat și prin urmare nu țintescă nici în contra integrității acelu stat, care după legile existente în vigoare, se numește aș „stat ungar“ și ale căru elemente constitutive sunt și Românii chiar așa ca și Maghiarii. Nu țintescă în contra integrității statului, pentru că:

1. Programul din Sibiu s'a adus între marginele legii și în consonanță cu legea. Acesta a recunoscut-o în timpul acela guvernului actual, ba chiar și presa maghiară, altminterlea inimică cauzei, a fost silită s'o recunoască, în unire cu procurorii statului.

2. Tribunalele n'au declarat până acum programul din Sibiu ca „fapt ce ar merita pedepsă“ pentru că nu l'au putut declara astfel, — de unde urmăză, că cine cutază a afirma pe față despre programul din Sibiu, că „dela începutul lui este trădare de patriă“, acela este un calumniator, de ar fi chiar deputat în dieta țerei. Dér chiar nici în cazul când judecătorii l'ar pute declara ca fapt ce ar merita pedepsă, nu dieta din Buda-Pesta este chămată a judeca asupra-i și nu domnul deputat este „judele“ competent.

3. Programul din Sibiu, respective partida națională română, nu voiesc să câștige »autonomia Transilvaniei« prin conjurațiune, nu cu ajutorul tesaurilor scoși afară din țară și al emigraților înrolați pe bani, nu seducându pe soldați cari au depus jurământul de fidelitate pentru Impărat și Rege, de a părăsi cu necredință stindartul militar, precum s'a întâmplat în an. 1859 și 1866, — nu făcându puciuri înscenate în timpul de pericol pentru patriă, nu publicându scrieri ce conțin leșă Majestate, nu dându din străinătate sfaturi strigându, usurpându titlul de „gubernator“, sfaturi ce fac mare sfără, dér totdeuna n'aduc țerei decât nenorocire, — ci voiesc să câștige acea autonomie a Transilvaniei pe cale legală și respective să o elupte, — prin urmare partida noastră nu se poate acusa cu trădare de patriă.

4. „Autonomia Transilvaniei“ nu este ceva lucru nou și astfel necunoscut, pentru că Transilvania a avut autonomia sa și noi sperăm încă că o va avea, fără ca prin acesta să punem patria noastră în pericol și să comitem trădare de patriă. —

Că ore pentru Transilvania este mai salutară uniunea s'au autonomia, acesta este o întrebare, asupra căreia se tractază în »Memorialul« destul de obiectiv și cu argumente, ce eschidă ori-ce indoială, începându dela pag. 15 și până la a 48-a și încă și mai departe. Fapt este și aceea, că astăzi deja chiar și o parte considerabilă de Maghiari condamnă uniunea pronunțată în contra dorinței și voinței Românilor.

Așadără năsuința pentru restaurarea autonomiei Transilvaniei sub nici o formă nu se poate timbra ca trădare de patriă. — Nu, pentru că decă pe lângă toate acestea s'ar pute decreta că programul din Sibiu e »trădare de patriă,“ atunci ușer s'ar pute numi că s'au trădare de patriă, și încă mai potrivit infidelitate, nisunțele ori și cărei partidă politică din Ungaria, afară de cea guvernamentală, pentru că de fapt nici una nu poftescă altceva de cât ce »poftescă« și partida națională română, care a primit programul din Sibiu, adevă ca »pe cale legală“ să se schimbe starea actuală politică, — această »dorință“ însă nu poate să fiă trădare de patriă. (Va urma.)

SCRILE DILEI.

Măne s'era Duminecă se va da în sala hotelului Nr. 1 petrecerea sodalilor români din Brașov. Nu putem decât să îndemnăm publicul român a lua în cât mai mare număr parte la această petrecere, sciind bine că venitul e destinat înaintărei industriei și meseriilor la Români.

— x —

Foile ungurești scriu, că 90 de greco-orientali din Bârcea-mică ar fi trecut până acum la religieuna reformată. Ce fac preoții noștri, ce face autoritatea supremă bisericească, față cu acest pericol ce ne amenință în acea parte? Ce e cauza de acei nenorociți își părăsesc religieuna nămului lor?

— x —

În privința motivelor, care au adus ruperea tratărilor pentru reînnoirea convențiunii cu Austro-Ungaria, »Românul« află următoarele: Comisiunea română

a propus: 1) ca termenul viitoare convențiunii să fiă numai de 5 ani; 2) ca cerealele, vitele și vinul din România să aibă intrarea liberă în Austro-Ungaria; 3) ca, afară de industriile ce ar trebui să se protegă, să se ia de basă tariful din convențiunea cu Germania.

— x —

Pe diferite puncte ale fruntării Austro-Ungariei, scrie »Națiunea«, se semnală transportul marilor de cereale din România. Comercianții austro-ungari, de tema neinoirei convenției, își fac aprovizionări.

— x —

De câte-va zile se află în Bucuresci d. Teodor Schlumberger, reprezentantul unei mari fabrici de pânză din străinătate, care ar voi să înființeze o asemenea fabrică și în România.

— x —

În ședința dela 29 Aprilie a senatului român, dl. Ferechide, ministrul de externe, a răspuns la interpelarea d-lui Frumușenu, că guvernul actual nu va reînnoie vechea convenție, numai o convenție cu totul favorabilă României e dispus a încheia.

— x —

Cei cinci copii din Crișul-mare, cari fiind mușcați de un câne turbat se trimiseseră la Paris, s'au întors deplin sănătoși.

— x —

În orașul Vaslui din România au fost mușcați de un câne turbat 11 oameni. Acestia vor fi trimiși de guvern la Paris, ca să vindece dr. Pasteur.

— x —

Tragerea loteriei Ateneului din Bucuresci s'au amână pe ziua de 25 Maiu v.

— x —

»Românul,« amintind că focul a distrus satul Cordăreni din județul Dorohoiu mai deunăzi, și acum mai în urmă același flagel a redus în miserie 47 familii române din Basma (Transilvania), țice că ar trebui să li se vină în ajutor din fondul de 90,000 lei ce a mai rămas dintre cei adunați dela sărbătorile date în anii trecuți pentru incendiați.

— x —

Din Sighetul Maramureșului ni se scrie, că biserica gr. cat. din Rieca a ars total deunăzi. Paguba se urcă la aproape 4000 fl.

— x —

Ministru de interne unguresc a adresat tuturor municipiilor o provocare, ca să colecteze bani pentru victimele incendiului din Stry, în Galiția.

— x —

Celebrul profesor San Giovanni din Milano, fostul profesor al d-șorei Teodorini, a asigurat de curând pe un membru al Academiei române, că d-șora Chițu, care studiază în acest moment canto la Milano va ilustra patria ei ca și Leria și Teodorini.

— x —

Teatru unguresc. Astă s'era se va juca pentru întâia oară »Pajanjenu de aur«, comedia în 4 acte de Francisc Schönthan.

Dela adunarea generală

a reuniunii învățătorilor gr. or. români din diecesa Aradului.

(Fine.)

D-lu Ioan Vancu inv. în Șiria a propus la deliberea adunării generale o cestiune foarte interesantă, ca: Consistoriul aradan să afle mijloce pentru a deschide în feriile anului curent un curs pentru musica

FOILETONU.

Călătoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

Totodată porunci călătorului nostru celorlalți soți ai săi, să stea gata pe lângă luntre — dară așa, ca să nu se prea bage de seamă, — și la un semn să se pună toate puterile, și să împingă vasul în apă.

După-ce Safeni se depărta în cât-va dela luntre, Stanley le porunci soților săi: »Impingeți, băieți, împingeți, căci altfel sântem pierduți!« Totodată el își luă pușca sa cea pentru elefanți și-i strigă lui Safeni să se întorcă.

În câte-va clipite »Lady Alice« era erăși în apă; totodată Safeni alerga din răspuț spre soții săi urmat de o cetă numără de sălbatici. Doi din aceștia și ridicară lăncile, ca să-l omore. Atunci dintr'odată trosni pușca lui Stanley, și glonțul îi culcă pe amândoi la pământ.

Safeni se aruncă în apă. Pe când Vangvana săreau în luntre și Vaganda de asemenea se puneau în vasele lor, Stanley sta la marginea lacului cu arma în mână spre scutul omenilor săi. Sălbaticii erau

plini de mirare și de mânie pentru cutezanța străinilor. Cei înarmați cu arcuri se pregătiră să-i împroșce pe fugari cu săgețile lor. Stanley își luă în grabă pușca sa de rațe și trase două descărcături de alică în grămada cea desă a dușmanilor. Efectul fu așa de mare, încât Negri se retraseră înapoi urlându și căutar puncte potrivite, de unde credeau, că vor pute săgeata nevătămați în inimi. Tote însă fură în zadar, de ore-ce pușcile lui Stanley, care fură încărcate din nou, ajungeau mai departe ca săgețile insulanilor.

Îndată-ce omenii lui Stanley se aședară cu toții în luntre, acesta le dădu poruncă, să rupă scândurile de pe fundul vasului și să le întrebuinteze în loc de vâsle. Incețisoru părăsiră luntrele nenorocitul sînu, în care omenii noștri fuseseră primiți așa de rău.

Acuma însă se ivi o altă primejdie. Din apă se ridicară doi hipopotami, cari înaintau cu gurile căscate spre vasele călătorilor noștri, ca și când ar fi voit să le înghită. Un glonț din pușca de elefanți a lui Stanley îi zdrobi unaia dintre cele două tereteni capul, al doilea hipopotam fu asemenea așa de tare rănit, încât trebu să-l lase în pace pe omenii noștri.

Intr'aceia sălbaticii, după cum se putea vedea, ținură erăși o scurtă sfătuire. În urma acestei sfătuirii mai mulți dintre ei se puseră în luntre, ca să-i urmă-

rescă pe fugari. Aceștia însă nu mai aveau a se teme acuma aproape de loc. Stanley își încărcă pușcile sale cele mari cu glonțe esplosive. Cu patru pușcături el omori cinci Negri; două canoe se înecară. Sălbaticii din celelalte vase se întorseră repede înapoi, strigându după fugari: »Duceți-vă și vă prăpădiți în Nyanza!«

»Lady Alice« se afla acuma din nou la largul ei; amicii noștri erau scăpați. Scăpați de furia sălbaticilor, nu însă de chinurile, ce aveau să le sufere din cauza fomei. Spre ce parte să se îndrepte ei, ca să afle ceva de mâncare? Nu era ore de temut, că ultimele cuvinte ale sălbaticilor din Bumbireh se vor îndeplin în curând?

Cu toate acestea Stanley totu nu și perdă curajul. El îi mângăia cu vorbe blânde pe tovarășii săi disperați, și căuta să-i întărească.

Cât de mare fu bucuria călătorilor noștri, când începu să bată un vântu țărișor de miță-ți, care umflă pânza întinsă a luntrei și făcu, că »Lady Alice« să înainteze cu repeziune. Cătră s'era însă vântul încetă și omenii noștri trebuiră să și ia refugiu din nou la vâslele lor primitive.

Trecu și noaptea; una din nopțile cele mai grozave. Se făcu ziua, și nici acum nu se vedea altceva, decât cerul și apă. Bieții omeni, chinuți de fome în

vocală în Arad; la desbaterea acestui obiectu au luat parte mai mulți membri ai reuniunii; între aceștia d-lu Nicolau Stefu inv. în Cuvin aduce la cunoștința adunării generale că el va deschide în timpul terielor a. c. un curs privat pentru instruirea în muzica vocală, pe seama acelor învățători, cari ar dori să se perfecționeze în acest obiectu. Punându-se la vot, propunerea d-lui Vancu cade prin un singur vot, era ofertul făcut de d-lu Stefu să ia cu plăcere la cunoștință, cu atât mai mult că este înconjurat cu foarte puține spese, avându un participant a solvi numai 25 fl. pe timp de 2 luni, — Iulia și Augustu — unde este socotit vîptul, cuartirul și instrucțiunea.

Adunarea generală primește propunerea făcută de I. Cióra: ca disertațiunile d-lor profesori Dr. Horvath și I. Trăilescu să se publice; 2) Ca disertațiunile ce au să se țină în adunarea generală să fie trecute mai înainte prin comitetul reuniunii; 3) ca vice-președintele reuniunii să fie încredințat cu îngrijirea pentru executarea concluzelor adunării generale.

Asemenea s'a primit propunerea d-lui Iulianu Vuia, docinte în B. Comloș, ca să se serbeze în anul viitor aniversarea jubileului de 75 de ani dela întemeierea institutului preparandial din Arad.

Cu acestea, fiind esauriat materialul destinat pentru desbatere la adunarea generală din estu timp, s'a ales o comisiune pentru autentificarea protocolului în persoanele d-lor inv. din locu Petru Popoviciu, Ilie Dogariu și Mihailu Olténu.

D-lu Dr. Georgiu Popa mulțămindu adunării generale pentru ținuta parlamentară observată din partea adunării generale în decursul desbaterilor, recomandând corpului didactic zel, diligență și perseverență întru împlinirea greii, der nobilei misiuni învățatoresci, rogă ajutorul atotputintelui creatoru, ca să ne putem revedea sănătoși în mulți ani, după cari dechiară sesiunea adunării din a. c. de închisă.

Acum luându cuvântul d-lu Blasiu Codrénu în numele adunării generale da spresiune convingerei firme într'un viitor mai fericite pentru statul învățatorescu, avendu cele mai bune semne și prevederi pentru acesta, zelul cel neadormit prestat din partea Ilustrății Sale D-lui Episcopu diecesanu, dovedit prin fapte mărețe și neperitoare pentru înaintarea poporului românesc, cum este și noul seminaru, destinat mărețului scopu pentru creșterea fiitorilor preoți și învățători, în carele ați pentru prima oară suntemu fericit și în adunarea generală a reuniunii învățătorilor din diecesa Aradului.

Apoi, luându în considerare că d-lu Dr. Georgiu Popa, președintele reuniunii, asemenea este inspirat de nobile intențiuni pentru înaintarea scopului reuniunii și a statului învățatorescu, propune ca adunarea generală să-și exprime mulțămirea și recunoștința sa față de acești pre demni bărbați ai națiunii și sprijinitori ai înaintării culturii și educațiunii poporului. Acesta propunere fu primită cu entusiastice urări de »să trăiescă,« ordinându-se trecerea ei la protocolu.

Cu aceste s'a finit adunarea generală a reuniunii învățătorilor din diecesa Aradului între auspicii foarte bune pentru un viitor mai fericite.

n. r.

Badea Nechita nu mai este.

(†) Nechita Bloșiu din G. Orșiova, fost proprietaru, vîgîl reg. la pădurea erarială din domeniul Gurghiuului conducătoru de vîntore alu Alteței Sale prințului de co-

ronă Rudolfu, ajutorul mai multor lipsiți de mijloce, florea opincarilor țeran, bărbat exemplar și de model din mijlocul poporului a răposat, în 9 Maiu la 5 ore după amîl, fiind spintecat în dimineața acelei zile între 5 și 6 ore, în pieta Gurghiuului, de taurul comunalu.

Despre acestă întemplantă tristă Alteța Sa principele de coronă Rudolfu a fost directu prin telegrafu înștiințat, în urma cărei înștiințări, consilierul de secțiune Pausinger a fost însărcinat, ca astăzi în 11 Maiu a. c. să ia parte la înmormentarea repausatului, și să i așeze osămintele la eterna odihnă. La astrucarea acestui Român fidel Alteței Sale și cel mai dibaci vîntor a luat parte totă inteligența română din juru.

Nouă ne-a rămas ca ereditate conversația dela 15 Octomvre 1885 a repausatului cu Alteța Sa principele de coronă Rudolfu. Atuncea bătrănu Nechita Bloșiu dimineața sta înaintea vîntorilor, în uniformă de vîgîl, însă deschiotorat de cămașă, după datina sa, asudat și obosit și ca un bătrănu de 75 ani, la locul numit: »Vina caldă și la Ciungitură« în hotarul Urișului de sus. Aci sosindu Alteța Sa principele de coronă Rudolfu îl întemplantă cu următoarele cuvinte pronunțate în limba română: »Bună dimineața bade Nechita!« Er bătrănu îi răspunde: »Mulțam, înălțate Impérate și potesc ca ziua de astăzi să fiă cu noroc!« Altețele Lor îi replică: »Mulțam, mulțam, bade Nechita! Ore vor veni urși astăzi, bade Nechita?« Bătrănu Nechita îi răspunde: »Fii voinic, înălțate Impérate, că urși or fi în vîntore destui, numai ține-te bine, că înălția Ta îi impușca cel mai mare ursu dintre toți, decă vei sta la locul acela, unde voi dice eu«. Și acesta așa s'a și întemplant, că la acea vîntore s'au impușcat 5 urși, dintre cari Alteța Sa, chiar precum îi spusese bătrănu mai înainte, impușca pe cel mai mare. În urma acestora Alteța Sa principele de coronă Rudolfu l'a și numit »Tatăl Ursilor« și l'a dispensat ca pe viitor să nu mai poarte uniformă de vîgîl, ci să umble în vestimintele sale străbune naționale.

În 19 Octomvre 1885, pre cându Altețele Lor au pornit din Gurghiu, bătrănu Bloșiu Nechita a stat la trepte înbrăcat în suman, cioreci creți și în opinci, spălat, în cămașă albă, și mai înainte a sêrutat mâna Alteței Sale prințesei Stefania, care îl remuneră cu 20 fl. v. a.; după aceea sârută mâna prințului Rudolfu, care asemenea îl premiă cu 20 fl. v. a. Și le-a poftit cale bună și fericită, cu lacrimi în ochi, amintindu-le Altețelor Lor că el, pôte, ca bătrănu nu i va mai vedé; la acestea cu mâna pe peptu atât Alteța Sa principele Rudolfu cât și prințesa Stefania animându-l în limba română i-au răspuns: »Ne vom vedé, bade Nechita, decă va voi Dumnezeu«.

Ursita însă n'a voit, badea Nechita, care a culcat la pămîntu 35 de urși, fu ucis de un tauru. De sigur că pușca de vîntore a răposatului l'ar fi culcat și pe acesta la pămîntu, der nu s'a așteptat la astă nenorocire. Dumnezeu să-l odihnescă în pace!

Danielu Farkas.

Raportul senatului scolaru.

(Fine.)

2. Ajutorul pentru școle și învățători. Suma de 1200 fl. pusă în budgetu la fondul scolaru eparchialu pe anul 1885 s'a împărțit într'egă la 7 școle și 25 învățători, după conspectul alăturat aici sub %.

3. Stipendii. Cu începutul anului scolaru 1885/6 au ajuns în vacanță:

a) din fundațiunea Franciscu Iosefină unu stipendiu

de 100 fl. pentru academiștii în patriă; și două à 60 fl. pentru studenții în școlele medii, cari s'au conferit pe anul scolaru 1885/6 prin concursu la alți tineri;

b) din fundațiunea Moga unu stipendiu de 500 fl., care conformu conclusului sinodalu din 6/18 Aprilie 1885 Nr. protoc. 87 s'a prelăcut în 8 stipendii à 60 fl. Mai adăugându-se și din Fundațiunea Franciscu Iosefină 100 fl., s'au creat de totu pe anul scolaru 1885/6 10 stipendii, pentru 10 pedagogi, cari s'au împărțit prin concursu și la recomandarea corpului profesoralu seminarialu la 10 elevi. Astfel de presentu sunt stipendiați 20 pedagogi.

În fine se observă, că stipendiștilor Elie Stănilă, medicinist, Aureliu Demianu, medicinist și Demetriu Stefanu, jurist, li s'au lăsat stipendiile de 500 fl. pe anul scolaru 1885/6 ca ajutoru pentru solvirea taxelor de rigurose pe lângă condițiune a ridica ratele în modu decursiv, când vor produce atestate despre facerea rigoroselor.

Unu conspectu despre statul stipendiștilor pe anul scolaru 1885/6 se alătură aici sub %.

4. Conferențele învățatoresci. După ce învățătorii din școlele noastre confesionale din archidieceșă s'au constituit în 11 reuniuni districtuale, cari după statute au să țină în fiecare anu o adunare generală, consistorul și-a rezervat, ca la satorirea programelor pentru adunările reuniunilor să prescrie și anumite obiecte corăspunzătoare pentru conferențe învățatoresci. Observându însă consistoriul, că unele reuniuni învățatoresci în anul 1885 nu și-au ținut adunarea ordinară anuală, er altele au ținut la timp neoportun fără previa în cunoștințarea consistorului, prin urmare nu a fost în pozițiune a prescrie obiectele pentru conferențe, a îndatorat reuniunile a ține regulat adunările lor în feriele de vară și a notifica consistorului cu 30 zile mai înainte obiectele ce au a se pertracta în adunările generale, ca astfel consistorul să fie pus în pozițiune a da materialul și eventualu a denumi comisari consistoriali pentru conferențe, ce pentru înlesnirea învățătorilor au să coincidă cu adunările reuniunilor.

Dintre reuniuni au ținut în anul 1885 adunări generale: 1. Cea din districtul Sibiului, 2. Făgărașului, 3. Brașovului, 4. Sighișorei, 5. Sebeșului, 6. Abrudului.

Consistorul nu va lipsi a urmări și controla cu totă atențiunea pe viitor activitatea, ce se va desvolta în sinul reuniunilor învățatoresci, ca o instituțiune nouă, er încă pentru conferențele învățatoresci prescise în §. 130 din statutul organicu va nisui a se ține regulat, făcendu posibila înlesnire învățătorilor prin aceea, că conferențele se pot ține deodată cu adunările generale ale reuniunilor.

Din ședința consistorului archidieceșanu ca senat scolaru, ținută în Sibiu la 9 Aprilie 1886.

Mironu Romanulu m. p. Dr. Ilarionu Pușcariu m. p. archiepiscopu. referentu.

Nicanoru Frateșu m. p. secretaru.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

PESTA, 15 Maiu. — În cercurile parlamentare s'a împrăștiat șgomotul, că președintele senatului curialu, *Teofilu Fabini*, va fi numit *ministru de justițiă*.

VIENA, 15 Maiu. — Lunea viitoare se întrunesc conferința vamală austro-ungară spre a lua *măsură de represalii în contra României*. Funcționarii vamali dela Ițcani, Vêrciorova și Predeală au primit instrucțiuni deosebite.

Numere singuratică à 5 cr. din »Gazeta Transilvaniei« se pot cumpăra în tutungeria lui I. GROSS.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu

modul cel mai înfricoșat, abia mai țineau vesele în mînă.

Când însă pentru a doua oară, dintr'odată încep să plouă și se se pregătescă de vijeliă. Vasul era aruncat în toate părțile și o mulțime de apă intrase într'ensul.

Pe la miezul nopții, după-ce furtuna se mai liniștă, obosiți tovarăși ai călătorului nostru se puseră pentru câte-va clipite la odihnă. Numai Stanley veghia.

Veni și dimineața zilei de 30 Aprilie. De trei zile bieții plutași nu mâncaseră altceva, decât patru banane și câte o ceșcă de cafea. Cu toate acestea, îmbărbătați de Stanley, ei se luptau din răsuperi pentru scăparea vieții lor.

Și Dumnezeu, care trimite ajutorul său totdeauna, când lipsa este mai mare, ajută și acum. După amiazi luntrea ajunse la o mică insulă nelocuită, pe care Stanley o numi »Refugiū« (scăpare). Cum ajunseră omenii noștri aici, îndată și porniră unii din ei, să caute ceva de mâncare. În curîndu să întorseră aceștia cu o mare mulțime de banane și cu alte fructe de pădure; Stanley impușcase două rațe grase, și toate acestea dădură o masă din cele mai strălucite. Puțină cafea, ce mai rămăsese din darurile lui Linantă, cădu de asemenea cât se pôte de bine.

»De câtă bucuriă,« scrie Stanley, »se umplură inimile noastre, când ne vedurăm cu toți împrejurul focului, dăruiți cu atâtea bunătăți, la care prevedința ne adusese într'un chip așa de minunat. Nu este lucru de mirat, decă înainte de a ne da la odihnă, aduserăm cu toți ființei supreme cele mai căldurose ale noastre mulțămiri pentru mila sa nemăsurată și pentru iubirea sa nemărginită, cu care ne scăpase dintr'o primejdiă așa de mare.«

După ce se odihniră două zile și după ce și făcură nisce vêsle mai bune, călătorii noștri părăsiră insula și plecară mai departe. În 4 Maiu ei ajunseră la sînul Viru, unde fură primiți cu totă prietenia și unde putură să și cumpere felurite lucruri de mâncare.

Omenii noștri se aflau acuma erăși în golfulu lui Speke.

Peste noapte ei avură din nou a se lupta împotriva unei furtuni înfricoșate. Dimineața însă vedură înaintea lor satul Kaghehyi și tabăra lăsată la plecare. Omenii din tabără încă i zăriră în curîndu.

»Strigări puternice de bucuriă,« dice Stanley, descriindu sosirea în Kaghehyi, »ne întemplantă de pe țermure, căci omenii ne cunoscură de pe pânza dela luntre încă când ne aflam în depărtare de un milu. Apropriindu-ne și mai tare, strigătele se amestecară cu salve de muschete.

Stégurile fălăiau și țermurile era acoperite de omeni, ce săltau de bucuriă. Călătoria noastră durase 57 zile și în timpul acesta se lăfise între omeni din tabără vestea mincinosă, că am fi murit. Cu câtu trecu zilele și noi nu mai sosiam, vestea acesta afla totu mai multu credemîntu. Ivirea multu așteptatului vasu dintr'odată alungă totă neliniștea, grija și tēmă. Când luntrea era mai aproape de țermure, sâriră dintr'odată vre-o cincideci de omeni în apă, mă ridicară pe sus, mă puseră pe umerii lor și mă duseră la uscatu jucându, ridîndu, bătîndu în palme și făcîndu felu de felu de mișcări comice.«

Când Frank Pocock vedu pe compatriotul său, fața lui începă să străluce de bucuriă.

Fridericu Barker însă nu se arată. Când Stanley întrebă plin de mirare, care este cauza absenței lui, Pocock îi răspunde: »A murit bietul de 12 zile; colo odihnesce trupul lui.« La aceste cuvinte, privirea jalnică a lui Frank se îndreptă spre o mică ridicătură de pămîntu. Era mormîntul lui Barker.

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena

14 din Mai st. n. 1886.

Rentă de aur 4%	104.30	Bonuri croato-slavone	105.20
Rentă de hârtie 5%	94.95	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	99.75
Imprumutul căilor ferate ungare	152.75	Imprumutul cu premiu ungh.	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (1-ma emisiune)	100.25	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	124.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (2-a emisiune)	128.75	Renta de hârtie austriacă	85.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (3-a emisiune)	117.50	Renta de arg. austr.	85.35
Bonuri rurale ungare	105.20	Renta de aur austr.	115.15
Bonuri cu cl. de sortare	105.10	Losurile din 1860	138.50
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	105.20	Acțiunile băncii austro-ungare	877.—
Bonuri cu cl. de sortare	105.10	Act. băncii de credit ungh.	288.—
Bonuri rurale transilvane	105.20	Act. băncii de credit austr.	281.90
		Argintul — Galbini împărătesc	5.96
		Napoleon-d'ori	10.03
		Mărci 100 imp. germ.	61.95
		Londra 10 Livres sterlinge	126.70

Bursa de București.

Cota oficială dela 1 Mai st. v. 1886.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	91—	92—
Renta rom. amort. (5%)	94—	94 1/2
convert. (6%)	86—	87—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	33—	33 1/2
Credit fonc. rural (7%)	102 1/2	103 1/2
" " (5%)	87 1/2	88—
" " urban (7%)	99—	100—
" " (6%)	91—	92—
" " (5%)	82—	82 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14—	15—
Bancnote austriace contra aur.	2.00—	2.02

Cursulu pieței Brașov

din 15 Mai st. n. 1886.

	Cump.	Vënd.
Bancnote românesce	8.66	8.69
Argint românesc	8.60	8.65
Napoleon-d'ori	10.—	10.03
Lire turcesce	11.25	11.28
Imperiali	10.25	10.28
Galbeni	5.90	5.94
Scrisurile fonc. »Albina«	100.—	101.—
Ruble Rusesce	123.—	123 1/2
Discontul	7—10 % pe an.	

Hotel „Europa”

BRAȘOV

în cetate, Strada Vămiei Nr. 11.

clădire nouă din anul 1885, înzestrată cu totu confortul.

Restaurațiune și hală de bere.

Omnibusul hotelului la gară.

Unicul hotel

comfortabilu din cetate în apropierea pieței.

R. BARTHA.

A N U N Ţ U.

Subscrisul își dă onóra a aduce la cunoscința onor. publicu cu totu respectul, că au luat în arândă pe mai mulți ani începând dela 1 Mai an. cur. băile calde dela Geoagiu de jos (Algyógy).

Scopul principalu atât alu proprietarului scaldeloru câtu și alu meu va fi a ridica de nou valoarea și renumele secularu alu acestoru scalde escelente pentru cură și situate într'unu ținutu de o frumsețe răpitoare și cu o climă domolă — și a face din acestu locu de scalde unu locu plăcutu de convenire de veră pentru publicul cultivat; — spre scopul acesta n'am cruțat nici o jertfă și ostenelă, pentru a satisface câtu mai bine pretensiunile p. t. publicu.

Domnul proprietaru alu scaldeloru a construitu cu totul din nou odăi de locuitu comode și unu localu coperitu pentru joc; alea de preumblare s'a amplificat, curtea scaldeloru s'a parcatu (închis) în ospetăria s'a luat dispozițiunil se fie cea mai mare ordine și curățenia.

Eu din parte-mi promitu atât cu privire la odăi câtu și la mâncări prețurile cele mai avantajoze precum și o calitate din cele mai bune și garantez pentru serviciul câtu mai prompt; — de aceea rog pe onor. publicu a mă sprijini și a mă onora cu prezența sa în număr câtu mai mare.

Avându aici în Orăștia în arândă otelul „La două pistole” — bine arangiat — suntu gata cu cea mai mare bună voință a sta la dispozițiunea publicului din locu, din provinciă și a celor ce voru sosi cu trenul încâtu privesce călătoria din Orăștia la scaldele numite. Deschiderea scaldeloru la 15 Mai an. cur. Cu totu respectul

Orăștie în 28 Aprilie 1886. Csösz Gábor m. p., arendatoru.

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se potu face cu începerea dela 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimite exactu arătându-se și posta ultimă.

PREȚUL ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni	3 fl. —
„ șese luni	6 fl. —
„ unu an	12 fl. —

Pentru România și străinătate.

pe trei luni	10 franci
„ șese luni	20 „
„ unu an	40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Tipografia ALEXI Brașov.

Anunț

Am onóre a încunoscința pe Onor. Dómne că în casa D-lui A. Safrano din Têrgul Straelor Nr. 306, sub conducerea fratelui meu Arthur Platsko, am în comisiun unu mare sortimentu de

Pălării de dame

dela cele mai eftine până la cele mai fine, asemenea Confecțiunii fine, precum și o mare colecțiune de mostre din cele mai noue stófe de rochii cu garniturile loru potrivite. Asemenea primesc confecționarea de toalete și trusouri în albituri pentru mirese.

Praca de mai mulți ani și bunul gustu alu fratelui meu Arthur Platsko, precum și relațiunile cu mai multe case de primul rang din Viena mă pun în plăcuta pozițiune a satisface tuturor cerințelor.

Cu distinsă stimă

(3—3)

Marie Platsko.

AVIS.

Am onóre a încunoscința pe Onor. publicu, că în grădina mea din „Dealul Spirii” vis-à-vis de „Hohe Warte” am înființat o restaurațiune și

Arenă de popice

Mă voi silii a mulțami totdeuna cu bêturi bune și mezeluri gustose pe Onor. publicu, pentru a căru sprijinire mă rog cu totă stima

(1—3)

D. I. Spuderca.

De închiriatu.

In casa din Têrgul grăului Nr. 559 suntu 2 odăi frumóse și luminóse, în cari acuma se află o cancelaria advocațională, precum și încă alte 2 odăi și bucătăria dela Sft. Mihaiu de închiriatu. Aceste locuințe au întrări separate. Informațiunil la proprietarul Domnulu Iosif Vasady.

Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei se binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou se binevoiască a scrie adresa lamuritu și se arate și posta ultimă.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS.”